

[Aage Brusgaard]

det problem, som miljøministeren selv har indrømmet over for pressen at vi har. Jeg har ikke hørt et eneste løsningsforslag fra ministeren, men nu kommer ministeren herop, så hører vi selvfølgelig forslagene, og jeg vil notere dem ned.

Miljøministeren (Svend Auken):

Hr. Aage Brusgaard er interesseret i, hvad der kan gøres ved problemet, og jeg vil referere, hvad der faktisk er sket.

I 1992 indskærpede den tidligere regering de gældende regler, og det blev gjort meget tydeligt i form af en rundskrivelse til kommuner og amter fra den daværende miljøminister. Kommunerne bad om at få en vejledning om, hvilke muligheder lovgivningen rummede for at kunne håndhæve og leve op til bestemmelserne, og det arbejde blev også sat i gang under den tidligere regering. Det var et udvalgsarbejde under forsæde af justitsministeren, som mundede ud i det cirkulære eller den vejledning, der blev udsendt til kommunerne i marts måned, hvor man, som hr. Ole Donner fuldstændig rigtigt sagde, ikke strammede op, men kun gjorde opmærksom på, hvilke muligheder den eksisterende lovgivning rummer for at løse problemet.

Efterfølgende har vi haft en forhandling med kommunerne, hvor kommunerne har sagt, at de egentlig gerne vil have lov til at spille ud med en række konkrete forslag over for staten. De har de daglige forvaltningsproblemer, og de er enige med regeringen om, at lovgivningen skal overholdes og spillereglerne skal respekteres. De vil høre, hvad vi mener der kan gøres i den konkrete situation, og det synes jeg faktisk er et positivt initiativ. Der vil blive indkaldt til en konference i august måned, hvor vi har lovet kommunerne at komme med et konstruktivt medspil, og så er dagsordenen rigtigt stillet op. Så tager vi nemlig fat på de enkelte konkrete problemer uden at ødelægge grundlaget for en i øvrigt fornuftig tilstand.

Med hensyn til tallene vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard, at der er knap 200.000 sommerhuse herhjemme. Skønnet går på, at et sted mellem 20.000 og 40.000 sommerhuse er ulovligt beboet, og de er i øvrigt rent geografisk stærkt koncentreret på Sjælland. Det er slet ikke et jysk problem, vi taler om, bortset fra Ebeltoftområdet, og det er altså tal i en helt

anden størrelsesorden end den, som hr. Aage Brusgaard, hr. Ole Donner og andre bruger i den offentlige debat.

Problemet kan være alvorligt nok for kommunerne i Nordsjælland, men her skal man imidlertid ikke overse det forhold, at det i forvejen er svært for den storkøbenhavnske befolkning at erhverve sig et kystnært sommerhus eller et sommerhus, som ikke ligger for langt fra vandet og i nærheden af den dejlige natur. Jo flere af disse sommerhuse, som udbydes som almindelige helårshuse, desto færre bliver der udbudt til den almindelige familie, som gerne vil have et sommerhus ved siden af lejligheden inde i storbyen, og det betyder jo et tab af velfærd for de pågældende, plus at det naturligvis – som hr. Ole M. Nielsen gjorde opmærksom på – betyder, at de mennesker, som i sin tid købte et billigt hus, der alene kunne anvendes til fritidsformål, pludselig via lovgivningen får tilskødet en stor formuegevinst, uden at de pågældende har gjort noget som helst for at erhverve den.

Jeg synes altså, at i stedet for at ødelægge en i øvrigt fornuftig tilstand i Danmark skulle man tage fat på de helt konkrete, kontante problemer; og her har kommunerne sagt – og det synes jeg er flot – at de godt vil have lov til at spille ud og komme med et initiativ. Det arbejde deltager regeringen meget gerne i.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Vi skal selvfølgelig have nogle oplagte emner at stille spørgsmål om i udvalget, men ministeren nævnte vist, at der var 20.000 sommerhuse i Danmark. (*Miljøministeren (Svend Auken)*: 200.000!). Ja, det kan vist bedre passe, for i Berlingske Tidende den 14. marts oplyser tre politimestre i Nordsjælland nemlig, at alene inden for deres område har de 30.000 sommerhuse, de skal kontrollere. Undskyld, så hørte jeg altså forkert.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg sagde, at der i alt er 200.000 sommerhuse herhjemme, men at de konkrete problemer er koncentreret på Sjælland og ikke mindst i det nord- og nordvestsjællandiske område. Det er disse problemer, vi prøver at løse, men vi skal ikke løse dem på en sådan måde, at det fremover bliver umuligt for en almindelig familie i